

Paris konference panel 1: Svar på folkets opråb

Ordstyrer:

▪ Sébastien PERIMONY

Talere:

- **Jacques CHEMINADE** – formand for Solidarité et Progrès (Frankrig)
- **Vores kandidater til lovgivende forsamlinger** med Solidarité et Progrès (Frankrig)
- **Diane SARE** – aktivist i LaRouche-organisationen. Tidligere kandidat til det amerikanske senat i staten New York (USA)

Jacques Cheminade vil opfordre til mobilisering mod den militær-finansielle besættelse af Frankrig sammen med vores kandidater til lovgivende forsamlinger og Diane Sare, tidligere kandidat til det amerikanske senat. I deres taler og under en spørgerunde med publikum vil de tage fat på dette væsentlige spørgsmål: Hvordan kan vi »reagere på folkets opråb« og den uro, der i dag er ved at opstå i form af massestrejker i Frankrig og andre steder?

Jacques Cheminade har fornylig udgivet sin selvbiografi med titlen, Svar på folkets opråb.

Erklæring fra Jacques

Cheminade om den israelsk-palæstinensiske konflikt

Den 16. oktober 2023 (EIRNS) – Forfatteren er formand for det franske politiske parti Solidarité et Progrès. Han har været officiel præsidentkandidat i Frankrig tre gange, i 1995, 2012 og 2017. Han er lederen af LaRouche-bevægelsen (og Schiller Instituttets samarbejdspartnere) i Frankrig.

– *“Fra den stærke [kom] noget sødt.” (Dommerne 14:14)*

– *Bed om natten, så folk kan sove. (Hadith)*

Paris, 10. oktober 2023.

Situationen i Mellemøsten er en skændsel for alle. En skam, fordi ingen virkelig har kæmpet for at afslutte den israelsk-palæstinensiske konflikt. Vi har tilladt et folk, der lever og føler sig omgivet af fjender, at omringe et andet folk, der lever i et fængsel under åben himmel. Ud af denne ondskab, som har eksisteret så længe, må vi i dag, mod alle odds, sikre, at der kommer et større gode ud af det.

Ethvert menneske kan kun blive chokeret over billederne af de israelske ofre for Operation Al-Aqsa Flood og den behandling, som palæstinenserne har været udsat for af de skiftende israelske regeringer. Ud over ofrenes forfærdelige lidelser er vores udfordring at finde en løsning, der vil sætte en stopper for dette. Det er en udfordring, der vedrører os alle, fordi denne lille del af verden er et vigtigt centrum for civilisation, som ikke kan overlades til barbari.

Det værste er gidseltagningen af alle, af Hamas, men også af de virkelige racistiske angreb på Vestbredden, og drab på civile under særligt grusomme forhold.

Det første, vi kan gøre, er at inspirere disse fjender til at

tænke og til at sætte sig i den andens sted, uanset hvor smertefuldt det måtte være. Martin Luther King guider os i denne indsats ved at forklare, hvorfor vi skal elske vores fjender for at forvandle dem til venner og for at forvandle os selv.

Disse refleksioner vil utvivlsomt virke utopiske og virkelighedsfjerne for dem, der søger modsætninger uden at søge fred. På den anden side kræver denne refleksion to ting: at granske sin samvittighed og at forestille sig et større gode ud over betingelserne for den nuværende tragedie.

Denne samvittighedsundersøgelse er en opfordring til palæstinenserne. Vi kan ikke opnå fred ved at proklamere udslettelsen af jøderne og ødelæggelsen af Israel. Målet helliger aldrig midlet, og terrorismens midler ødelægger ikke kun den anden, men også en selv. Fanatisme fører til uhæmmet terrorisme. De områder, der rammes af Hamas, er således dem, hvor mange aktivister fra den sekulære israelske venstrefløj, der går ind for fred uden besættelse, bor. Det er værre end en forbrydelse at ødelægge dem, man en dag skal tale med.

Denne granskning af samvittigheden er ligeledes en opfordring til israelerne. At tillade en del af befolkningen, især bosætterne, at behandle palæstinensere som hunde, i strid med Israels egne love, er en næsten daglig forbrydelse. At gøre Gaza til en udendørs fangelejr fremprovokerer uundgåeligt vold og fortvivlelse blandt indbyggerne. Endnu værre er det, at det er en vederstyggelighed at ville belejre det fuldstændigt. Ved at hævde: "Ingen elektricitet, ingen mad, ingen gas, vi kæmper mod dyr, og vi handler derefter," overtræder den israelske forsvarsminister Yoav Gallant, desværre i kølvandet på mange andre, de grundlæggende principper i jødedommen og menneskerettighederne. Den totale belejring af Gaza-striben (og vi må nu tilføje: intet vand!) er forbudt ifølge international humanitær lov. Ved gentagne gange at erklære, at "Den Palæstinensiske Myndighed er vores byrde, Hamas er vores mulighed", har finansminister Bezalel Smotrich, ligesom alle

israelske embedsmænd før ham, der har støttet Hamas, kynisk leget med ilden for at miskreditere de legitime repræsentanter for den palæstinensiske sag. Vi formoder, at det var disse tvivlsomme spil, der i det mindste delvist førte til, at de israelske myndigheder ikke kunne beskytte en grænse, der ikke desto mindre er fyldt med sensorer, kameraer og vagter.

En offensiv af denne art kan sammenlignes, ikke med 11. september, som mange gentager uden at tænke over det, men med "Tet-offensiven" under Vietnam-krigen, og man må afveje de forfærdelige konsekvenser, den vil få, hvis der ikke findes rimelige kompromiser for at undslippe dilemmaet.

I virkeligheden kender vi den formelle løsning: Stop blodsudgydelserne med en retfærdig og varig fred, med oprettelsen af en palæstinensisk stat. De to folk kunne så, om ikke komme tættere på hinanden, så i det mindste respektere hinanden, om ikke institutionelt, så gennem økonomisk samarbejde i hele Sydvestasien. Men denne løsning kan ikke anvendes i en kontekst, der er begrænset til selve konfliktområdet, fordi begge parter opfatter den anden som en eksistentiel trussel. Eksterne påvirkninger forværrer konflikten mellem to folk, der betragtes som eksemplariske, men reduceres til "kort", der skal spilles i en stedfortræderkrig. Først Storbritannien, så USA og alt for ofte Frankrig har spillet et dobbeltspil for at kontrollere regionens olieressourcer og på det seneste de tekniske færdigheder i Israels avancerede industrier. Det er derfor primært en destruktiv udenlandsk indblanding, der skal ophøre og omdannes til en katalysator for udvikling og gensidig sikkerhed, som skaber betingelserne for en løsning og garanterer, at den opnås for begge parter.

Frankrig alene kan ikke spille denne rolle. Men Kina har netop præsenteret en erklæring om et "globalt samfund med en fælles fremtid", og præsident Putin har under Valdai-diskussionen den 5. oktober fremmet betingelserne for en "retfærdig multipolaritet: hvordan man sikrer sikkerhed og udvikling for

alle i et nyt globalt system”.

Global Times, den halvofficielle kinesiske regeringsavis, påpegede, at “enhver plan med geopolitiske motiver er i sagens natur dømt til at mislykkes, når det gælder om at fremme en gensidig og fredelig udvikling i Mellemøsten. Det er muligheder, der skal gribes, især fordi de russiske og kinesiske interventioner indtil videre har udvist reel moderation.

Men vi må gå længere. Eftersom den israelsk-palæstinensiske konflikt kun er ét element i en global økonomisk krise, vil vi kun kunne løse dette blodige dilemma ved at inkludere det i en international løsning, ligesom det gælder for at afslutte krigen i Ukraine.

Landene i det Globale Syd ønsker ikke at blive trukket ind i krige, hvor de har alt at tabe, og derfor ønsker de at slippe ud af den koloniale og neokoloniale fælde.

Ved at tage et skridt i deres retning kan Frankrig spille en hidtil uset rolle i ånden fra den Alliancefri Bevægelse i Bandung, som er ved at genopstå i dag, og i ånden fra general de Gaulles afspænding, forståelse og samarbejde. En enorm opgave? Naturligvis, men uden en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur i hver nations interesse kan sammenbruddet af det nuværende vestlige finanssystem kun føre til et sammenstød mellem blokke og i sidste ende til en verdenskrig, først økonomisk og derefter militær. Operation “Al-Aqsa Flood” ville i så fald kun være den første storm.

Frankrig skal vise politisk vilje til at leve op til sin historiske rolle, og med ryggen mod muren giver det, der sker i Israel og Palæstina, os paradoksalt nok en sådan mulighed.

Det er op til os at genopdage en “borgerånd” for at ændre magtens retning herhjemme, synkront med det, der skal ændres i verden. Ved at gå sammen med andre på vejen til en kollektiv løsning. For at gøre dette må vi hver især løfte debatten ud

over Mellemøsten, som er dens prøvesten.

I dag går mine tanker til min ven Maxim Ghilan (1931-2005), direktør for International Jewish Peace Union, digter og chefredaktør for Israel & Palestine, ven af Nahum Goldmann, Pierre Mendès-France og Abou Nizen.

Rens Lyndon LaRouches og Jacques Cheminades navne

25 år efter: Frigivelse af franske dokumenter beviser, at den franske præsidentkandidat Jacques Cheminade blev udsat for en uretfærdighed

Den følgende rapport, der anerkender den uret der blev begået mod Jacques Cheminade – fransk præsidentkandidat i 1995, 2012 og 2017, og leder af LaRouche-bevægelsen i Frankrig – har også stor betydning for kampagnen for at rense Lyndon LaRouches navn fra de falske anklager, som førte til hans 5-årige fængsling og undertrykkelsen af hans ideer.

Paris, den 24. oktober 2020 (Nouvelle Solidarité) – I et klart faseskifte forud for det franske præsidentvalg i maj 2022, har store franske medier såsom radiostationen France Info, France Culture og France Inter langt om længe frigivet en detaljeret dækning af den måde, hvorpå det franske forfatningsråd (ConCon, Frankrigs højeste retlige myndighed) mellem sommeren og oktober 1995 godkendte de absolut svigagtige kampagneregnskaber for flere præsidentkandidater ved valget i maj 1995, mens det samtidig, uden begrundelser, afviste Cheminades.

Anledningen til at afsløre dette bedrag er det faktum, at

retsdokumenterne fra ConCon-sagen blev offentliggjort efter 25 års hemmeligholdelse. Mandag den 19. oktober, den allerførste dag for akternes "offentliggørelse", sendte et særligt ti-personers journalistisk hold, "Afdelingen for forespørgsler og Efterforskning" fra Radio France, journalister til Nationalarkivet i Pierrefitte for at gennemgå optegnelserne.

Det de fandt, bekræfter alt hvad præsidentkandidat Jacques Cheminade sagde på det tidspunkt: det officielle resultat af valget i 1995 var en blanding af bedrageri, uretfærdighed, kriminalitet og kætteri. Mens både den nyvalgte franske præsident Jacques Chirac, hans hovedudfordrer Edouard Balladur og højrepopulisten Jean-Marie Le Pen, fik deres falske og ulovlige kampagnefinansier og -praksis godkendt, og fik derfor godtgjort så godt som alle deres udgifter, blev kampagnekontoen for Cheminade – ven af Lyndon LaRouche og en fjende af det finansielle oligarki, der betragtes som en underlig "outsider", ugyldiggjort og afvist under påskud opfundet for lejligheden, hvilket skabte store økonomiske problemer, politisk isolation og derefter personlig konkurs.

Udover at skjule omfanget af deres reelle udgifter, oversvømmede både Chirac og Balladur deres konti med "funny money", dvs. enorme mængder kontanter af ukendt og meget tvivlsom oprindelse. Balladur, den daværende premierminister, deponerede fire tasker indeholdende 10,25 millioner franc i kontanter på sin kampagnekonto i form af pengesedler på 500 franc, og hævdede at de kom fra salget af kampagne-T-shirts, til trods for at ingen nogensinde ville bruge en så stor pengeseddel til at betale for en sådan vare. I årenes løb er det blevet mere og mere klart, at Balladur, som premierminister, kanaliserede midler fra underslæb i forbindelse med den franske regerings våbensalg, der gik til de franske hemmelige tjenesters konti, til sin egen politiske kampagne...

Ifølge pressemeddelelserne bekræfter ConCons optegnelser den hektiske indsats af dets formand, Roland Dumas, en nær ven af

François Mitterrand, for, enhver pris, at godkende Chiracs valg... Også Le Pens konto blev – på helt uregelmæssig vis – godkendt af de samme grunde...

Selvom det er en god begyndelse at afsløre denne statsskandale, er medierne endnu ikke parate, da det på dette dramatiske historiske tidspunkt ville være nødvendigt at afvise de aldeles falske beskyldninger mod Cheminade.

Uddrag fra Jacques Cheminades kronik: "Hvad afvisningen af min kampagnekonto fra 1995 betyder": ... "Ikke alene godkendte rådsmedlemmerne de åbenlyst uregelmæssige konti tilhørende Edouard Balladur og Jacques Chirac, men de afviste også mine ved hjælp af et vildledende juridisk argument og, efter deres egen indrømmelse, 'uden materielle beviser'. Jacques Robert, daværende medlem af Rådet, anerkendt i Le Parisien den 1. december 2011, at 'raison d'état' ('statens ve og vel') havde overgået loven.' ...

Rådet påberåbte sig i sin afgørelse mod [Cheminade] det mistænkelige i fraværet af rentetilskrivelse på lån fra privatpersoner og tilskrivningen af renterne igen som donationer, hvilket gjorde lånebeløbene højere end den lovlige grænse for donationer. Det juridiske argument er så underligt, at Olivier Schrameck, rådets generalsekretær, insisterede på, at sagen ikke skulle henvises til domstolene for at undgå lugten af en skandale. Bestemmelserne i artikel 1905 i civillovgivningen definerer faktisk et lån ved 'det faktum, at det skal tilbagebetales' og i princippet uden renter. Således overtrådte Rådet reglerne i civillovgivningen mod Cheminade... Og rapportørerne tilføjede, at kandidaten havde 'opfundet' udgifter, mens de belastende fakturaer alle blev retfærdiggjort ved en henvendelse til Rådet (ved brev af 22/09/1995) med en kopi af de forskellige trykte dokumenter. Jacques Robert og Maurice Faures konklusion, som rapporteret i en artikel fra det franske magasin Les Inrocks den 23. februar 2012: 'De vaskede hænder på hans bekostning'.

"Selv 'France Info' og 'France Inter' må erkende dette: Selvom

de regelmæssigt har argumenteret for, at "tvivlen skal komme kandidaten til gode", som i tilfældet med Chiracs og Balladurs konti, har de vise mænd besluttet at sanktionere den 'mindre kandidat'". "Der er dog meget mere end det. Den 'mindre kandidat' var ikke bare en syndebuk for at dække over de store. Gennem hele min kampagne er jeg blevet ærekrænket af medierne.

Til allersidst insisterede den franske stat på, at jeg personligt tilbagebetaler statens forskudsbetaling (171.325,46 EU) til mig for mine kampagneudgifter. Dette beløb blev endelig inddrevet af regeringen på bekostning af refusionen af min kampagnekonto for 2012, som [på det tidspunkt] blev [erklæret regulær og] godkendt! Sådan ubarmhertighed kan kun forstås, hvis man undersøger det, som jeg aldrig ophørte med at bekendtgøre på daværende tidspunkt: Sammenbruddet af et internationalt finanssystem, der førte til en social plyndring, hvori næsten alle derefter var medskyldige. Det er der, vi står i dag.

"Jeg stiller mig ikke an som et personligt offer, men for at beskyldte en politisk mafia, der forårsagede os en katastrofe. Afvisningen af min kampagnekonto er afslørende. Det er vores nuværende forslag til fremtiden, der er beskrevet i vores 'køreplan', der er afgørende. Medlemmerne af Rådet var på det tidspunkt kun de mere eller mindre bevidste udtryk for City of London og Wall Street-systemet. Spørgsmålet, der står på spil her, er ikke kun hvad der ville være sket, hvis mit kandidatur var blevet behandlet retfærdigt, men også hvad vi alle skal gøre i dag til det fælles bedste og for fremtidige generationer."

Frankrig: Et Hartz IV-slavearbejdsprogram for den franske befolkning

Paris, 7. sept., 2017 (Nouvelle Solidarité) – På trods af den kendsgerning, at den ene rapport efter den anden afslører, at den tyske arbejdsstyrke er blevet fuldstændig forarmet af Hartz IV-»fleksibilitetsprogrammet« for arbejdsmarkedet i Tyskland, afslørede den franske præsident Emmanuel Macrons arbejdsminister, Muriel Penicaud, den 31. aug. omsider for offentligheden de »dekreter«, de har vedtaget for at »befri« den franske økonomi og gøre den mere »erhvervskompatibel«, dekreter, der vil føre Frankrig samme vej som Tyskland. Ved at vælge denne fremgangsmåde med »dekreter« har regeringen fuldstændig undgået debat i Nationalforsamlingen.

I en pressemeddelelse karakteriserer tidligere franske præsidentkandidat Jacques Cheminade dekretene som »Business France-dekreter«, fordi Muriel Penicaud er tidligere chef for en institution ved navn Business France, der udførte marketing af Frankrig som en god forretningsmodel over for verdens investorer, i modsætning til den økonomi efter Colberts model, landet engang var.

Disse dekreter, siger Cheminade, er ensbetydende med at afmontere det Nationale Modstandsråds sociale program, som blev udarbejdet af den Fransk Modstand under krigen, inspireret af Roosevelts New Deal, som forbedrede levevilkårene for den franske arbejdsstyrke på en stor og langvarig måde. Grundpillerne i dette program var: et anstændigt hjem, et job, et offentligt sundhedssystem og pension for alle. Disse grundlæggende rettigheder er garanteret for alle i fortalen til 1946-forfatningen, som senere blev integreret i de Gaulles forfatning for den Femte Republik.

Denne reform, uden at gå ind i de juridiske detaljer, repræsenterer et reelt brud med den permanente jobkontrakt (CDI), som frem til i dag er blevet vel beskyttet af arbejdsloven. Disse dekreter har nu muliggjort »projektkontrakter«, dvs., kontrakter, der kun gælder i projektets løbetid. Tidligere blev de kun tolereret inden for byggeindustrien; nu bliver de udvidet til andre områder, især til den digitale økonomi. Samtidig er de kompensationer fra arbejdsdomstole (Prudhommes) til arbejdere, hvis permanente kontrakter blev ulovligt brudt, og som hidtil har været høje, nu blevet skåret ned. Sluttelig, for at bryde arbejdsloven, der regulerede alle arbejdsspørgsmål nationalt, og fagforeningerne, har Macron promoveret beslutninger taget på industrielt brancheniveau, eller gennem simple selskabsafstemninger (en venden op og ned på normhierarkiet). Således kunne bonusser, der ofte er en vigtig del af den generelle løn, blive besluttet på det enkelte selskabsniveau gennem afstemning. Alt imens fagforeningerne ønskede at gøre det ulovligt for internationale selskaber, der opererer i Frankrig og overordnet tjener profit, at beslutte at dumpe et fransk datterselskab, eller en del af selskabet, så fastslår disse dekreter, at selskaber, der overordnet set er sunde, har ret til at afskedige arbejdere, hvis en del af et selskab ikke er konkurrencedygtigt.

Bemærk, at den samme Emmanuel Macron, der havde den frækhed at klage over manglen på »heroisme« i den nuværende politik i et interview den 30. aug. til *Le Point*, og som hævder, han vil inkarnere den, intet siger om den eneste kamp, der ville være heroisk: Kampen for at sparke de finansielle vekselerere ud af templet med en ny Glass/Steagall-lov og genindføre social retfærdighed på arbejdsområdet med stabile og velbetalte jobs til alle. Den selv samme dag, som disse dekreter blev meddelt, meddelte de 40 topgrupper på Paris' CAC40 aktiebørs rekordhøje profiler på EU51,6 mia. i årets første seks måneder.

Foto: Frankrigs arbejdsminister Muriel Penicaud (højre)

meddelte de nye arbejdsmarkedsdekreter den 31. aug. Ved siden af hende, Frankrigs premierminister, Édouard Philippe.

Frankrig: Leder af Solidarité et Progrès Jacques Cheminade angriber svindelen med 'fælles valuta'; definerer sit eget koncept

Paris, 3. juni, 2017 – I en erklæring af 2. juni forklarer Lyndon LaRouches ven og allierede, tidligere franske præsidentkandidat Jacques Cheminade, den afgørende forskel mellem sit eget forslag om brugen af en »fælles valuta« under den kommende, post-euro-æra, og så det vanvittige sammensurium, der i stigende grad bringes til torvs af andre franske politikere, både fra venstre og højre, og som enten er uvidende eller også lyver med fuldt overlæg samtidig med, at de hævder, de er modstandere af »systemet«. Jacques Cheminades erklæring, der kan læses på det originale franske på hans hjemmeside

<http://www.cheminade2017.fr/Jacques-Cheminade-quelle-monnaie-commune-pour-l-apres-euro> , følger her:

Cheminade: 'Hvilken fælles valuta skal man have i post-euro-æraen'

Debatten mellem de to kandidater Emmanuel Macron og Marine Le Pen den 4. maj demonstrerede den inkompetence, som gør sig gældende mht. behandlingen af et afgørende spørgsmål, der involverer selve vores eksistens. Tidligere, den 2. marts, indikerede en Ifop-opinionsundersøgelse, der blev gennemført på vegne af *Le Figaro* og Robert Schuman Foundation, at 75 % af alle vore medborgere er imod en tilbagevenden til en national valuta. Det er for at forføre disse vælgere, der klynger sig til den overbevisning, at euroen fortsat er en rambuk og en forenklende faktor for vores handel, at de førende, såkaldte »euroskeptikere« har smidt ideen om at »forlade« eurosystemet over bord. Marine Le Pen foreslår således, efter Jean-Luc Mélenchon og Nicolas Dupont-Aignan, at »transformere« 'enhedsvalutaen' (euro) til en 'fælles valuta'.

Deres falske begreb om denne »fælles« valuta er det modsatte af, hvad jeg vil argumentere for. I realiteten indebærer deres forslag skabelsen af et dobbelt monetært system, der ville underordne de nationale valutaer en overordnet »euro/fælles valuta«. Det ville betyde, at al national handel inden for vore grænser ville finde sted i frank, men at handlen med medlemmer af den monetære zone eller medlemmer uden for denne, ville finde sted med en ny type euro, der er transformeret fra en »enhedsvaluta« til en »fælles valuta«. Sidstnævnte ville de facto blive et obligatorisk mellemlid med al handel med udlandet! Og handel uden for de nationale grænser kræver to vekslingsprocesser: fra ens egen, nationale valuta til euro, og fra euro til den udenlandske valuta.

De facto støttet i dag af Jean-Luc Mélenchon, Nicolas Dupont-Aignan og Marine Le Pen, blev dette system introduceret i 1991 af den tidligere højrefløjs-økonomiminister, Edouard Balladur, bakket op af den britiske tory-premierminister John Major, og af »neo-gaullisten« Philippe Séguin under dennes berømte tale for Nationalforsamlingen imod Maastricht-traktaten i 1992, og bliver nu solgt som et alternativ til »enhedsvalutaen«.

I praksis ville et sådant system blive meget vanskeligt at

administrere, især for vore landmænd og producenter, som Emmanuel Macron påpegede under Tv-debatten den 4. maj.

Det ville forvise den nye franske frank til den bedrøvelige status af en blot og bar »lokal valuta«. Selv, hvis kurserne (blandt EU-valutaer) kunne tilpasses med fastsatte mellemrum, for eksempel hver 6. måned, så ville den angivelige genrejsning af national suverænitet i realiteten være illusorisk.

I virkeligheden ville værdien af nationale valutaer i dette kurssystem med en »fælles eurovaluta« stadig blive styret og dikteret af den samme Europæiske Centralbank som i dag, dvs., en total, monetaristisk institution, der grundlæggende set står til tjeneste for de private banker.

Med en sådan »fælles eurovaluta« vier finansoligarkiet sig selv til at være et nyt instrument, der gør det muligt for, at alting kan forandres med det formål at sikre, at intet i virkeligheden forandres.

Det, jeg argumenterer for, er et totalt anderledes begreb om en »fælles valuta«: En tilbagevenden til en »regnskabs-euroenhed«, i lighed med den Europæiske Valutaenhed (ECU), der blev brugt mellem 1979 og 1999. Lige som dengang vil det hovedsageligt være de europæiske institutioner – der i dag totalt må genopbygges på nye fundamenter – og nationalbanker, der ville beregne og afgøre deres mellemværender indbyrdes ved brug af ECU'en uden, at denne nogen sinde ville erstatte nationale valutaer i international handel.

Med min politik ville nationalstater genvinde deres monetære suverænitet med det formål at udstede statskredit i deres egen, nationale valuta, og som har til hensigt at tjene menneske og natur, samtidig med, at de indbyrdes koordinerer ved hjælp deres regnskabsenhed, for at forsvare værdien af deres valutaer over for udenlandske valutaer, som aftalt inden for dette system.

Derudover indgår Frankrig i »aftaler om begrænsninger af suverænitet, der kræves for organisering og forsvar af fred«, som det fastsættes i fortalen til vores Forfatning, især mht. virkeliggørelsen af store projekter på europæisk skala og videre endnu, og som udstyres gennem udstedelse af statskredit i hver stat, koordineret med vore partners udstedelse af kredit.

Det franske præsidentvalg: Macron valgt af mangel på bedre?

Paris, 7. maj, 2017 (Nouvelle Solidarité) – Søndag aften blev Emmanuel Macron valgt til den næste præsident i den Franske Republik med en angivelig kæmpesejr på 65,8 % af stemmerne mod Marine Le Pens 34,2 %. Men, som Jacques Cheminade – stifter af partiet Solidarité & Progrès, der i Frankrig fører LaRouche-bevægelsens politik – allerede flere gange har udtalt, så står vi foran vanskelige tider, fordi ingen af kandidaterne foreslog fundamentale forandringer, dvs., en afslutning af finansoligarkiets diktatur og en genorientering af landet hen imod verdens vækstområder, såsom BRIKS og Kinas Bælt & Vej-initiativ.

Selve valgresultaterne viser, hvor dybt splittet, landet er. For det første nåede udeblivelsesraten rekordhøje 25,3 %, det højeste siden 1969. For det andet, så nåede tallet for »blanke« og »ugyldige« stemmer, der blev afgivet, enorme 8,9 %. Det betyder, at hele 4,2 million franske vælgere faktisk besluttede at gå til stemmeboksene, men kun for at afgive en blank eller ugyldig stemme; blank er, når konvolutten (ved

præsidentvalget lægger man én af to mulige sedler med de to kandidaters navne i en konvolut) er tom, og ugyldig er, når stemmesedlen er iturevet eller beskadiget.

Alt i alt stemte tæt ved 16 million mennesker hverken for Macron eller Le Pen, og opinionsinterviewere, der udspurgte dem, der afstod fra at stemme noget (blank eller ugyldig), sagde, at mange havde givet udtryk for »en total afvisning« af begge kandidater. Desuden har opinionsundersøgelser afsløret, at begge kandidater blev valgt ud fra princippet om »mangel på bedre« – eller det mindste af to onder. Helt op til 64 % af dem, der ville stemme for Macron i anden valgrunde, gjorde det kun for at stemme imod Le Pen. Og, at op mod 50 % af dem, der stemte for Le Pen, kun gjorde det for at gå imod valget af Macron.

Man kunne sige, at sejren er total for de franske og vestlige atlanticister og 'mere Europa'-oligarkiet. For blot ét år siden, med deres mand Hollandes opinionsmålinger så lave, at han ikke engang kunne komme med i anden valgrunde, var det næsten garanteret, at valget ville blive vundet af højrefløjspartiet Les Républicains, eller af Marine Le Pen, der i øvrigt begge er pro-russiske. I kølvandet på Brexit og Trumps sejr i USA havde man håbet på et lignende brud i Europa og i Frankrig i særdeleshed. Men François Fillons forfærdelige korruption fra Les Républicains, og Le Pen-klanens fremmedfjendskhed og inkompetence, åbnede tværtimod en stor mulighed for den unge, fremragede begavede og ambitiøse, ultra-liberale Europa-tilhænger og atlanticist, Emmanuel Macron, til at udfylde tomrummet. Atlanticisterne benyttede sig naturligvis af deres mange svagheder til at blokere for yderligere brud væk fra Imperiets lejr, og Obama trådte til for at støtte Macron med mindst to telefonsamtaler og sluttelig, et videobudskab til støtte for kandidaten.

I løbet af den sidste uge før anden valgrunde viste slutdebatten mellem de to aspiranter, den 3. maj, at ingen af dem repræsenterer et alternativ for Frankrig. Debatten var

rædselsfuld, i stil med Trump/Clinton-debatterne, hvor skældsord og personlige angreb erstattede indhold, og hvor der ikke engang var tale om løfter om genopbygning af infrastruktur eller Glass-Steagall, som tilfældet var med Trump. Især hærgede Le Pens optræden hendes kampagne og førte til et fald fra 40 %, som frem til da var projiceret, til dagens 34,2 %, i hendes valgresultat. Le Pen tog udgangspunkt i en profil af Macron, offentliggjort af en italiensk psykiater, og som fremstillede ham som en ung svækling, der var bange for sin mor, og hun angreb ham som en brutal Pitbullterrier og forsøgte at få ham til at knække. Macron reagerede ikke i henhold til denne profil, men vendte spillet og tvang hende til at afsløre, at, mht. spørgsmålet om at forlade EU og euroen, dvs. hendes kerneprogram, var hun rablende inkompetent! Under denne debat indrømmede Macron selv, at han ville forfølge den afregulering af arbejdsmarkedet, som han påbegyndte under Hollande (da han var økonomi- og finansminister, 2014-16), hvor han vedtog en lov, der giver et flertal af arbejdere i en enkelt fabrik retten til at tilsidesætte elementer i de arbejdsmarkedsregler, der er i kraft, til at gælde for hele erhvervslivet på nationalt plan, eller for grene af erhvervslivet. I mere end seks måneder gik millioner af mennesker på gaden for at demonstrere kraftigt imod denne lov.

Tredje runde af valgprocessen finder sted med de forestående valg til parlamentet til juni, som vil udskifte hele Nationalforsamlingen (det franske parlament). De fire, førende partier fra præsidentkapløbet har alle meddelt, at de stiller op med fuld kandidatliste til disse valg, i et forsøg på at forfølge præsidentvalgets ikke-afgjorte kapløb. Macron, der stillede op uden et partiapparat til støtte, må skaffe et flertal (288 ud af 577 deputerede) i Nationalforsamlingen, enten gennem sin egen bevægelse, En Marche, eller gennem alliancer, hvis han skal gennemføre sin politik.

Le Pen fremstod, i en kort tale efter offentliggørelsen af

resultatet, offensiv og tilfreds med sit resultat, som i realiteten er langt større end noget, de hidtil har oplevet. De 11 millioner stemmer, de fik, sagde hun, gør Front National, Le Pens parti, til den fremmeste oppositionsstyrke imod globalisering i Frankrig. Hun bebudede den forestående transformation af Front National til en ny styrke, der kan indgå aftaler med andre partier som den aftale, hun indgik med Nicolas Dupont Aignan ved slutningen af første runde. Le Pen er nu tvunget til at gå i offensiven, eller også dø, fordi hendes liberale, konservative modstandere internt i Front National har sagt, at, hvis hun fik mindre end 40 % af stemmerne, ville hendes mere sociale og statslige fremgangsmåde blive anset for et nederlag, og de ville udskifte hende med hendes langt mere liberale, og mere intelligente niece, Marion Maréchal Le Pen, der ønsker at satse på en liberal-konservativ alliance mellem hele højrefløjen.

Med hensyn til Macron sagde Jacques Cheminade, at man nøje bør følge, hvordan Macron ville operere, for, alt imens han er kommet til magten via alle de forkerte kræfter, så er han selv en slags kamæleon, og i den forestående krise må Macron, Le Pen og andre reagere på virkeligheden på måder, vi hidtil ikke har set. Ved slutningen af den første runde lancerede Cheminade ideen om en alliance for fremskridt og imod de finansielle okkupationskræfter, og han forbereder en turné for at møde mange af dem, der stemte på ham, som en indsats for at katalysere en grobund for denne idé.

Foto: Vinderen af det franske præsidentvalg den 7. maj, 2017, Emmanuel Macron – valgt af mangel på bedre?

USA må gå med i den Nye Silkevej; Få Det britiske Imperium væk af vejen

Leder fra LaRouche PAC, 25. april, 2017:

Vi befinder os i en særdeles omskiftelig situation, som mest dramatisk ses af begivenheder mht. Nordkorea; men underliggende har vi den økonomiske sammenbrudskrise og de transatlantiske nationers mislykkede politik. Det, vi har brug for, er, at USA samarbejder med Kina og Rusland, »inden for rammerne af Bælt & Vej-initiativet« – som præsident Xi Jinping sagde til præsident Trump i Florida, den 7. april – for at sætte en kurs mod sikkerhed og tryghed, bort fra de geopolitiske konfrontationer, som er det 'britiske imperiespil'.

Se på Nordkorea, som i dag fejrer sit 85. jubilæum for oprettelsen af sin hær, med ceremoniel og våbenøvelser, midt i en aggressiv retorik imod USA. Med mindre, der finder en proces sted med forhandlinger og overvejelser blandt de berørte nationer (hvad enten det bliver i regi af 4 eller 6 parter), som kommer med en løsning, så er situationen mere end farlig. Trump-administrationen er aktiveret, men foreløbig kun ud fra et standpunkt om pres og trusler, om end behersket.

'Bak ud', begge to, lød budskabet i dag i den statsejede, kinesiske presse, *China Daily*, hvis lederartikel bærer overskriften, »Fejlvurdering udgør den største risiko for Halvøen«. Man frygter, at »alt kunne ske, hvornår, de skal være, i det spændte opgør, der har udviklet sig mellem Washington og Pyongyang«. Med hensyn til Nordkorea, gør den kinesiske avis det klart, »så har de politiske

beslutningstagere i Pyongyang, at dømme ud fra deres seneste udtalelser og handlinger, alvorligt misforstået FN-sanktionerne (de nye), der er rettet mod landets atomvåben- og missilaffyringsprovokationer, og ikke landets system eller dets lederskab ... De må revurdere situationen, så de ikke foretager fejlvurderinger«. Over for USA formaner *China Daily*, »På samme måde bør Washington fortsætte med at udvise beherskelse og forfølge en fredelig løsning af spørgsmålet«.

Præsident Trump tager usædvanlige skridt i Washington, D.C. I går, den 24. april, var han i Det Hvide Hus vært for et frokostmøde med de 15 ambassadører til FN's Sikkerhedsråd, hvor han talte om Nordkorea og Syrien. I morgen eftermiddag, den 26. april, er alle de 100 senatorer i den Amerikanske Kongres inviteret til en briefing om Nordkorea i Det Hvide Hus, ved cheferne for forsvars- og udenrigsdepartementerne, stabschef, general Joseph Dunford, og national efterretningsdirektør, Dan Coats. Fredag, den 28. april, vil udenrigsminister Rex Tillerson præsidere et møde i FN's Sikkerhedsråd om Nordkorea. (USA har det roterende formandskab for april måned.)

Budskabet i alt dette er foreløbig, som Trump i går udtrykte det over for ambassadørerne, at FN og medlemsnationerne af Sikkerhedsrådet må gøre mere mht. Syrien og Nordkorea. Finansminister Mnuchin annoncerede i går, desværre, amerikanske sanktioner mod 270 syriske videnskabsfolk og forskere med den påstand, at præsident Bashar al-Assad havde gasbombet sit eget folk. Dette på trods af, at der ikke har været nogen ordentlig undersøgelse på stedet. Situationen er således fortsat fyldt med anspændthed, og folk lider og dør.

Se så på, hvem, der ansporer til katastrofe: *New York Times* og *Wall Street Journal* – direkte talerør for Det britiske Imperium. 24. april kræver *NY Times* handling nu over for Nordkorea, fordi »landet er i stand til at producere en atombombe hver seks eller syv uger«. Hvor ved 'The Slimes' det fra? Fra »en voksende mængde af ekspertundersøgelser og

klassificerede efterretningsrapporter«, alle unavngivne. For en god ordens skyld går dagens *Wall Street Journal* ind med tilføjesen, at enhver investering i Ét Bælt, én Vej er »dårskab«, spild af tid og penge.

Det er vores opgave er gå ud med sandheden overalt. Den franske statsmand og præsidentkandidat Jacques Cheminade talte på valgaftenen til sin kampagne og sagde, »vi tog vor tids udfordringer op«. Med et blik på fremtiden, »kan vi blive katalysator for et reelt skift og en reel inspiration. Men på én betingelse: at I fortsætter med at kæmpe for det ...«

Foto: Den 24. april var præsident Trump vært for et frokostmøde med de 15 ambassadører til FN's Sikkerhedsråd, hvor han talte om Syrien og Nordkorea.

RADIO SCHILLER den 24. april 2017:

Valget i Frankrig: Jacques Cheminade var fornuftens stemme

Med formand Tom Gillesberg

Frankrig: Jacques Cheminades anden kampagneannonce går i luften otte timer før søndagens valg

20. april, 2017 – Det følgende er en oversættelse af Cheminades tre minutters valgspot, som, den 21. april, vil have været udsendt otte gange på fjernsyn, i bedste sendetid. Valgets første runde finder sted søndag, 23. april. Det første 90-sekunders klip vil da have været udsendt 10 gange.

»Jeg kunne gøre som de andre kandidater og opremse forholdsregler, der afhjælper alle de hastende indsatsområder.

Det er sandt, at vi har enormt hastende indsatsområder: jobs, der forsvinder, dårlige arbejdsvilkår, boliger, der ikke kommer, uddannelse, der er for selektiv, handicap, der ikke behandles.

Men jeg vil ikke lyve for jer: Så længe, vort land fortsat er under en finansiell okkupation, vil løfterne blot være valgslogans, og vi vil have tabt kampen.

Allevegne hører vi, at 'kassen er tom', at vi sidder i gæld til halsen. Sandheden er, at vi bare fortsætter med at redde storbankerne og spekulanterne (bail-out).

På et år giver den Europæiske Centralbank dem €960 mia. for at vinde lidt tid, inden næste krak – penge, der er skabt ud af den blå luft – hovedsageligt for at støtte spekulation samtidig med, at samfundet påtvinges nedskæringspolitikker – 'nøjsomhedspolitik' – i beskæftigelsen og produktionen.

I forhold til fransk økonomi, repræsenterer disse €960 mia., €115 mia.

Alternativet er den nationalbank, som jeg ville genskabe. Den ville være i hænderne på arbejdere, på ledere af foretagender og folkevalgte, og den ville udstede kredit for €100 mia. om året. Det er mindre end €115 mia., så ingen kan sige, at vi bruger for mange penge.

Hver eneste cent vil blive dirigeret til at imødekomme jeres behov og jeres fremtid, i stedet for at fodre nye finansbobler.

Hermed vil vi blive i stand til at skabe 1 million nye jobs om året for at sikre vores økonomiske genrejsning, genoplive vore landlige områder sammen med vore borgmestre og lancere morgendagens store projekter: rumforskning, udvikling af havene, udviklingen af Afrika og kontrolleret termionuklear fusionskraft.

Jeg satser således på fremtiden. Det, vi tilbyder de fremtidige generationer, vil gøre det muligt for os at sætte gang i økonomien i dag, og gøre det muligt at tilbagebetale kreditten i morgen.

Staten må have kontrollen over pengene. I modsat fald vil de, der har penge, fortsætte med at kontrollere staten. Vore leder underkaster sig en modstander, som ingen af dem har vovet at konfrontere.

Det er, selvfølgelig, den lovløse finansielle verden.

Men det er også det, der har invaderet vore hjerner: nyheds-flash, kommunikationsmidlerne, hele denne endeløse liren-af uden refleksion, som sluttelig gør os passive.

Jeg kæmper for, at tingene bliver bedre i morgen.

For kun ved at skue mod horisonten kan vi undgå at løbe ind i en mur.

Jeg kæmper for et Frankrig for digital teknologi, robotics, 3D, en kultur, der er helliget liv og opdagelse, og som

bringer kunst og videnskab tilbage til folket.

Jeg kæmper for at give unge mennesker deres selvværd tilbage, snarere end frygten for ikke at slå til.

Mange af jer væmmes og ønsker ikke at stemme, eller stemme for nogen, som vil vinde, eller, forblindede af vrede, stemme imod jeres egne interesser. Gå til vores website [cheminade2017](http://www.cheminade2017.fr). Så vil jeg vædde med, at mange af jer vil stemme på mig, på vore ideer, for de vil se, hvordan David'er kan besejre Goliat'er.«

Jacques Cheminade er stifter og leder af partiet Solidaritet og Fremskridt (Solidarité et Progrès), og mangeårig ven af LaRouche-parret, hvis ideer hans parti er fortalere for i Frankrig.

Cheminades valgkampagne kan følges her:
http://www.cheminade2017.fr/?debut_mesures=27

Sputnik interviewer den franske præsidentkandidat Jacques Cheminade; udgiver også seks artikler på fransk og engelsk

19. april, 2017 – Under overskriften »Cheminade 'ønsker at blive katalysator for alliance' imod finansiell okkupation«, udgiver Sputnik, i sin europæiske dækning, et stort interview med den franske præsidentkandidat Jacques Cheminade, stifteren

af partiet Solidaritet og Fremskridt (Solidarité et Progrès), og skriver, at han »søger at blive en 'katalysator' for en bevægelse imod EU-støttet finansiell globalisering og den »finansielle okkupation af Frankrig«.

»Jeg ønsker at være en 'katalysator' for en ny alliance imod finansiell okkupation ... og de destruktive, globale, finansielle politikker. Vi må befri Frankrig fra det nuværende banksystem ved at vedtage et nyt, der adskiller investeringsbankaktiviteter og kommercielle bankaktiviteter, og ved at give Frankrig sin monetære og økonomiske suverænitet tilbage«, sagde Cheminade til Sputnik.

Sputnik skriver: »Cheminade sagde, at han havde til hensigt at gøre Frankrig fuldstændig uafhængigt i styringen af sine økonomiske anliggender og tilføjede, at landets statsgæld nærmede sig 100 procent af dets økonomiske resultat«, og at han var fortalere for »ideen om massiv statskredit, der kunne anvendes til 'fred og gensidig udvikling til fordel for alle folk på det europæiske kontinent og hinsides dette.'«

»I 1979 var Frankrigs udenlandsgæld EU230 mia. [henved \$246 mia.]. I dag er den EU2.170 mia., fordi vi hele tiden betaler renter på lån. Det vil sige, at vi stifter gæld for at betale vore renter. Det er det, jeg kalder en finansiell okkupation. ... Jeg er fortalere for, at Frankrig bevilger EU100 mia. i form af statskredit, som ville skabe jobs. Dette vil løse arbejdsløshedsproblemet. Alt imens Europa tjener penge til bankerne, så vil vi bruge dem til at bygge landets fremtid«, sagde Cheminade.

»Det nuværende Europa er et falsum. Det arbejder for en finansiell verdensmagt. Halvdelen af de europæiske kommissærer begynder at udføre lobbyvirksomhed, når de forlader embedet, for de interesseområder, hvor de tidligere var ansat«, sagde han.

Sputnik skriver: »Cheminade krævede yderligere en

tilbagevenden til 'et virkeligt Europa' og et 'Europa for store projekter'«

Faktisk udlagde Sputnik International i alt seks (6!) artikler i dag om Cheminade, der er baseret på et 27 minutter langt fransk interview med Radio Sputnik.

(https://fr.sputniknews.com/radio_antenne/201704191030981229/)
.

Ud over ovenstående, der også er udlagt på Sputnik France, udlægger Sputnik International under World: "Russia Right To Be Concerned by NATO expansion"; Politics: "Cheminade Rules Out Joining 2022 French Race, but 'A Lot Will Happen Until Then'"; also Europe: "France's Cheminade Advocates Free Immigrant Healthcare To Avoid Epidemic"; under Tech: "France Must Commit To Nuclear Power, Intl Cooperation in Space – Cheminade"; and under Middle East, "'Assad Is Not a Demon, but He Has Done Unbecoming Things'–Cheminade"

<https://sputniknews.com/europe/201704191052770894-cheminade-europe-france-financial-occupation/>

Vore fransktalende læsere kan følge Jacques Cheminades valgkampagne her:

http://www.cheminade2017.fr/?debut_mesures=27

**POLITISK ORIENTERING den 10.
april 2017:**

Briterne stod bag løgnen om giftgas-angrebet i Syrien for at få Trump i krig med Rusland

Med formand Tom Gillesberg

»Det er den 10. april, og vi befinder os i en meget dramatisk, meget uhyggelig, eskalerende situation internationalt: På baggrund af denne dybt uansvarlige og britisk fremprovokerede Trump-aktion, hvor Donald Trump torsdag aften amerikansk tid, fredag morgen europæisk tid, giver besked om, at amerikanske missiler skulle ramme mål, denne flybase i Syrien. Det skete på baggrund af, hvad der helt klart er 'fake news': beskeden om, at syriske fly skulle have brugt kemiske våben, sarin, i et angreb i Syrien; og der er ikke nogen tvivl om – og det er der i efterretningsverden meget stor diskussion om – at det syriske luftvåben ikke brugte kemiske våben til dette angreb. Ikke desto mindre, så, i vanlig stil, som vi har set det, hver gang, man ønsker at skabe krig, så har man ellers lanceret historien med fuld musik i medierne; der er ingen snak om sagen, det her er Assad, Assad har gjort det her; hvad er russernes ansvar; vi må gøre noget; Trump som repræsentant for den frie verden har gjort det rigtige, han går ind og trækker en streg i sandet, gør det, Obama aldrig turde gøre, nemlig ... og så stilles Assad til ansvar ... og de går ind og bomber. Og det her er jo totalt i modstrid med alt det, Donald Trump blev valgt på; hvorfor valgte den amerikanske befolkning Donald Trump ...?«

Valg i Frankrig: Jacques Cheminade, leder af partiet Solidarité & Progrès, præsenterer sit program for præsidentvalget til arbejdsgivere, landmænd og mange andre

2. april, 2017 – »Gør en ende på tøjlesløs finansspekulation gennem bankopdeling«, »Udsted statskredit til finansiering af realøkonomien«, »Forlad euroen og EU i sin nuværende form« og »Gå med i BRIKS for at udvikle verden«; det er de temaer, som den franske præsidentkandidat Jacques Cheminade hamrede løs på i sine mange interviews i medierne. I sidste uge havde han også lejlighed til personligt at bringe sit budskab til vigtige vælgerbegivenheder.

Den 28. marts var han den første taler på et møde i de Franske Arbejdsgiveres Føderation (MEDEF) i fire minutter, efterfulgt af en diskussion med fire direktører for små og mellemstore foretagender (SMF'er) og tilhørerne, i en hel time. (mere herom nedenfor).

Samme eftermiddag blev han inviteret af Fransk-russisk Dialogsammenslutning for at give en 15 minutter lang præsentation af sin politik, og især af sine synspunkter mht. fransk-russiske relationer. Cheminade bemærkede, at hans politik over for Rusland ville blive de Gaulles politik: entente, detente og samarbejde, såvel som også win-win-samarbejde for at sikre fred i verden. Han krævede en

ophævelse af sanktioner til gengæld for Ruslands ophævelse af modsanktioner, især mod landbrugsvarer.

Den 30. marts deltog Cheminade i en kongres for FNSEA, Frankrigs største fagforening for landmænd, hvor han gav en 10 minutter lang præsentation til de 1.000 delegerede i salen, efterfulgt af spørgsmål og svar fra panelet i henved 30 min. Cheminade lagde ud med at understrege, at deres profession, landbrug, måtte være meget fremtidsorienteret, eftersom den vil have den store opgave at sikre en tilstrækkelig fødevareforsyning til hele verdens befolkning. Han er overbevist om, at franske landmænd vil være i stand til at bidrage med deres andel til denne indsats, under forudsætning af, at vi bekæmper den finansielle besættelse med dens politik for spekulation i fødevarerprodukter og for at tjene kortfristede profitter, hvilket er uforeneligt med landbrug og dyreavl.

Ved MEDEF-begivenheden blev Jacques Cheminade varmt modtaget af mødelederen, der foreslog at introducere kandidaten med en forbindelse mellem tre tal. For det første, €100 mia. om året, hvilket er, hvad Cheminade ville investere i realøkonomien til byggeri af infrastruktur for »mennesker og natur«. For det andet, €90 mia. om måneden, hvilket er det beløb, som Den europæiske Centralbank udsteder for at redde bankerne (bailout), og som udelukkende er lån, der ikke går til realøkonomien. Og for det tredje, noget mere personligt, 800.000 år, for Cheminade har i sin samling af præhistoriske genstande det første udviklingstrin til en økse fra den palæolitiske æra (den ældste stenalder).

Cheminade indledte sin præsentation med at sige: »Der er et ord, der næsten aldrig er blevet hørt i denne kampagne; et andet ord er blevet nævnt, men fordrejet. Det første ord er 'industri'. Frankrig er blevet så afindustrialiseret, at industri i dag kun repræsenterer 12,5 % af vores BNP. Samtidig er befolkningens købekraft stagneret.«

»Det andet ord, der er blevet fordrejet, er 'arbejdskraft'. Fortalen til vores Forfatning ... stadfæster, at alle har ret til at have et job. Men i dag anses arbejdskraft for at være en omkostning, eller en tilpasningsvariabel, og ikke som motor for morgendagens økonomi.

Det spørgsmål, der så ofte stilles i denne kampagne, er, 'hvor meget koster det?' og igen, 'hvor meget koster det?' og det, vi hører, er, 'Der er ingen penge, vi har ingen penge' – når det virkelige spørgsmål, vi burde høre, er, 'hvordan gør det fremtiden bedre, og hvad vil det koste, hvis vi ikke gør det?' I, der er samlet her, er indehavere af foretagender, dvs., I er fremtidsorienterede, og I ansætter arbejdere, hvis kvalifikationer og færdigheder I må udvikle ved at forbinde dem med jeres ydeevne ...«

»Desværre«, fortsatte han, »er finanskapitalen blevet globaliseret, afreguleret og rovgrisk, og er det modsatte af en arbejdsgiver, der skaber og udvikler noget for fremtiden.« Han forklarede, at han ikke handler ud fra en tankegang om national nedbringelse af omkostningerne, hvilket ville være selvmord, men ud fra en tankegang om at genskabe fædrelandenes Europa, for store projekter og for social retfærdighed, for forhandlinger med BRIKS-landene, den nye, win-win, økonomiske verdensorden, i et system, der beskrives som inkluderende uden at ekskludere USA, og for at have den samme slags relationer med Kina. »Mit synspunkt er, at de store projekter kan fremme menneskehedens fælles mål: rummet, de store oceaner (den blå økonomi) og Afrikas udvikling ...«

»Jeg er her for at diskutere med jer denne mulighed, som må gribes, for det, vi må gøre for morgendagens Frankrig, og ikke spille jeres og min tid med at kritisere et system og dets velkendte defekter og farer.«

Det første spørgsmål kom fra direktøren for et nystartet computerfirma, som spurgte, hvad Cheminade ville tilføje Den europæiske Union, eller fjerne fra den, for at gøre den

levedygtig.

EU, svarede han, er et falsk Europa, der ledes af en falskmøntner ved navn Mario Draghi. €90 mia. om måneden ['kvantitativ lempelse'; 'pengetrykning'], der ikke er i berøring med realøkonomien, er skandaløst. Alt imens vi ikke kan af-globalisere verdensøkonomien, så kan vi af-finansialisere den, sagde han (altså, afslutte den finansielle besættelse af lande og økonomier, -red.)

På flere tidspunkter under diskussionen vendte han tilbage til behovet for store projekter og for, at Europa går med i Kinas Bælt & Vej-initiativ. Han blev også spurgt om behovet for lærlingeprogrammer i Frankrig for at hjælpe især unge mennesker til at finde jobs i de små og mellemstore virksomheder.

Til spørgsmålet, der blev rejst om gælden og den økonomiske vækst, svarede Cheminade, at gælden aldrig vil blive tilbagebetalt, ikke kun den græske gæld, men også Frankrigs, og han insisterede på behovet for en Glass/Steagall-bankopdeling.

Det franske parti, der repræsenterer LaRouche-bevægelsens politik, og som Jacques Cheminade er formand for, hedder Solidarité & Progrès. Cheminades præsidentkampagne kan følges her:

<http://www.cheminade2017.fr/Soutenez-l-impression-des-livres-de-campagne>

Rettelse: Det nævnes her i Cheminades kampagne, at han fordømmer ECB's Mario Draghis 90 mia. euro store 'pengetrykning' (QE) om måneden. Faktisk trykker Draghi for 80 mia. euro om måneden, en ud af en lang liste af finansielle forbrydelser.

Foto: Ved et FNSEA-møde i Brest præsenterer Cheminade sin vision for fremtidens landbrug.

Jacques Cheminade, fransk præsidentkandidat, støtter demonstrationer for at afskrive den græske gæld og standse saudiskledet myrderi i Yemen

25. marts., 2017 – Tilhængere af Jacques Cheminades præsidentkampagne deltog i to internationale demonstrationer den 25. marts i Paris, hvor de uddelte korte erklæringer, som kandidaten havde skrevet til lejligheden.

Grækenland: Den Forenede Folkefront (EPAM), en gruppe græske patrioter, afholdt demonstrationer i mange europæiske hovedstæder den 25. marts, den græske uafhængighedsdag, for at kræve den omgående genindførelse af menneskerettigheder. Cheminade bemærker i sine erklæringer, at en uafhængig FN-ekspert i februar 2016 udgav en rapport, der »bekræfter den menneskelige katastrofe, der skyldes Trojkaens (IMF, ECB, EU-kommissionen) brutale nedskæringspolitikker, siden krisens begyndelse«.

Selv har han altid været imod »Trojkaens drastiske kure«. Han minder om, at, efter den græske folkeafstemning 5. juli, 2015, med et nej til EU's bailout-pakke, hilste han resultatet velkommen i en erklæring, hvor han påpegede, hvor meget, der var behov for at gøre. Heriblandt afskrivning af den

afskyværdige, illegitime gæld, bankopdeling, store projekter finansieret af statskredit og samarbejde med BRIKS.

»I dag kæmper jeg i min præsidentkampagne for, at Frankrig træder ud af EU, euroen og NATO, og for afskrivning af den illegitime del af gælden og genforhandling af den øvrige gæld gennem en ny afbetalingsaftale, kombineret med en plan for økonomisk genrejsning.«

Cheminade siger endvidere i sit program, »Jeg har ikke glemt Grækenland, som vi er knyttet til gennem vores fornuft og i vore hjerter«. Hans program fastslår: »Rent konkret, i Grækenlands tilfælde, hvor næsten 90 % af hjælpen og kreditplanerne, som i teorien blev ydet, i virkeligheden tjente til at redde (bail out) finansinstitutioner (banker, forsikringsselskaber osv.), er det indlysende, at en delvis gældseftergivelse og et moratorium for den øvrige del af gælden er nødvendigt.«

Yemen: »Stands massedøden«, lyder overskriften på Cheminades erklæring, der blev uddelt i dag. »Har vi kurs mod det første, organiserede folkemord i det 21. århundrede?«, spørger han. »Hvis Frankrig, Storbritannien og USA fortsætter med at levere våben til den internationale koalition, anført af Saudi-Arabien, der raser imod dette land, vil dødfaldene snart kunne tælles i millioner.«

Cheminade nævner de advarsler, der for nylig er kommet fra seks internationale NGO'er, om den overhængende katastrofe, og han fordømmer blokaden af havnen i Houdaydah, som forhindrer forsyninger af fødevarer og nødhjælp, samt koalitionens blinde bombekampagner imod civilbefolkningen, sundhedscentre og religiøse steder. Han fortsætter med at nævne tallene for alvorlig underernæring, kolera osv.

Med hensyn til fransk politik, benytter Cheminade lejligheden til »endnu engang at udtrykke min indignation over politikken med 'strategisk partnerskab' med Saudi-Arabien, som Hollande-

regeringen har vedtaget«, og til at støtte NGO'ernes krav om en omgående våbenstilstand for at muliggøre forsyninger af nødhjælp.

»Jeg kræver også, at der gennemføres en politik omkring ferskvand, en sand krig imod tørst, ved at organisere radar-lokalisering af grundvandsdepoter og forøge antallet af brønde, i betragtning af, at, i Somalia og Kenya, repræsenterer den kommende tørke en trussel om millioner af menneskers død.«

»I stedet for at opmuntre kriminelle krige, bør vi bane vejen for fred, hvilket vil sige vand og gensidig udvikling.«

(Følg Jacques Cheminades valgkampagne her:
<http://www.cheminade2017.fr/>)

Valg i Frankrig: Efter de falske nyheder, de virkelige nyheder om Cheminade

Paris, 21. marts, 2017 – Efter en indledningsvis strøm af genopvarmet bagvaskelse, kommer der nu voksende, mere anstændig og acceptabel pressedækning om den franske præsidentkandidat, Jacques Cheminade.

Et godt eksempel er følgende artikel i den progressive katolske avis, *La Croix*, den 21. marts.

En oversættelse lyder:

Jaques Cheminade imod 'globale finansinstitutioner'

Stifteren af det politiske parti Solidarité & Progrès (Jacques Cheminade) har i 40 år kæmpet imod den »finansielle besættelse«.

»I dag er de modigste dem, der er de viseste.« Jacques Cheminade, 76, har grundlagt sit »kampprogram« på denne overbevisning. Stifteren af partiet Solidaritet & Fremskridt er engageret i en fyrre år lang kamp imod den fjende, han lover at besejre: et konglomerat af finansinteresser, der opererer ud fra City of London og Wall Street.«

Elev fra den Nationale Administrationsskole (École Nationale d'Administration, ENA) og tidligere højtplaceret embedsmand i Økonomi- og Finansministeriet, forlod Cheminade tjenesten i 1981 for »mere effektivt at kunne bekæmpe finansiell globalisering og det oligarki, der kontrollerer den«. Cheminade har allerede to gange stillet op til præsidentvalget.

De første beslutninger i hans fremtidige, femårige mandat: Kræv en indkaldelse til en international konference om gæld og det internationale finanssystem, et »nyt Bretton Woods for at gennemgå gældens legitimitet«; forlad Den europæiske Union, euroen og NATO; stift på ny en tæt union med visse lande, for en »reel harmonisering af deres økonomi-, finans- og budgetpolitik« omkring store projekter på europæisk, eurasisk og global skala.

Jacques Cheminade går ind for en politik med samarbejde med BRIKS (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika), »der har viljen til at undfly atlantist-monetarismen til fælles«.

For at gå frem »imod en verdensorden, baseret på fysisk og menneskelig virkelighed«, udskiller kandidaten tre områder for udvikling: rumfart (industrialisering af Månen og udforskning af Mars), havene (grundig oprensning af affald) og Afrika (skabelse af et Ministerium for Samarbejde, Fælles Udvikling

og Immigration)«.

Jacques Cheminade, leder af den franske LaRouche-bevægelse, godkendt som kandidat til præsidentvalget i Frankrig

Paris, 18. marts, 2017 (Nouvelle Solidarité) – Ven til Lyndon LaRouche, Jacques Cheminade, kvalificerede i dag til at deltage i Frankrigs præsidentvalgkamp, hvis første runde vil finde sted den 23. april, og anden runde den 7. maj. Præsidenten for Forfatningsrådet, nationens højesteret, der har ansvaret for at organisere præsidentvalgene, offentliggjorde i dag kl. 11:30 den endelige liste over kandidater til præsidentvalget. Elleve kandidater fik flere end 500 indstillinger fra valgte til offentligt embede, fra mindst 50 af de 100 departementer i Frankrig, og med ikke flere end 50 indstillinger i noget enkelt departement.

For Cheminades bevægelse er det en enorm succes at kunne deltage. Det repræsenterer to år med telefonkontakter og personlige kontakter til henved 30.000 borgmestre i Frankrig. Denne bedrift er så meget desto større pga. den katastrofale tilstand hos franske politikere i dag, som demoraliserer de valgte embedsfolk og ansporer dem til ikke at benytte deres ret til at sponsorere kandidater til optagelse på stemmesedlen i præsidentvalgene. Det faktum, at Cheminade var i stand til at få dem, betyder, at han har været i stand til at opbygge en

organisation, der er tilstrækkelig determineret og inspireret til at gå igennem denne toårige indsats, hvor aktivisterne virkelig må bryde igennem en dyb modstand fra de valgte embedsfolks side mod at give deres indstillinger. Blandt de øvrige kandidater var der et par tidligere ministre, eller kendte politiske ledere, der ikke opnåede indstillingerne til at blive godkendt.

De regler, der gælder for de franske præsidentvalg, blev gjort vanskeligere af love, der blev vedtaget i 2015, med det formål at begrænse antallet af »outsiderkandidater«, såsom Cheminade, som nogle udtalte, og især for at begrænse deres tildelte adgang til medierne og reservere denne til de store partier. Spørgsmålet om Cheminade, der nu har fået samme tid i medierne som de store partier, hvilket er, hvad det præsidentielle valgssystem tillod før ændringerne i 2015, blev eksplicit rejst af medlem af nationalforsamlingen, Jean-Jacques Urvoas, der var ophavsmand til denne lov, og som nu er justitsminister.

På trods af alle disse forsøg, især for at gøre Cheminade tavs, virkede ingen af disse beregninger, og det lykkedes Cheminade at få sine indstillinger, i et klima med vrede og trods over for partisystemet i Paris, blandt de små, landlige kommuner i Frankrig, der er ved at blive ødelagt af EU's nedskæringspolitik.

Cheminades kampagnetema er »Befri Frankrig for besættelsen af finansiererne og den kulturelle besættelse«, og angriber City of London og Wall Street som disse besættelser, og de store, universelle, franske banker som deres 'kransekagefigurer' i Frankrig. Disse banker, der, ud over det, de foretager sig, får deres repræsentanter nomineret til alle de administrative råd i store, franske selskaber på aktiebørsen, CAC 40. Cheminade anklager også EU for at være agent i Europa for disse praksisser, med ECB-præsident Mario Draghi, der er en Goldman Sachs-dreng, så vel som tidligere præsident for EU-kommissionen, Jose Manuel Barroso, der netop har forladt EU for at arbejde med Goldman Sachs. Hei må også inkluderes de

30.000 lobbyister ved EU-kommissionen i Bruxelles.

Den franske elite er gået amok over denne kampagne. Så snart, Cheminades deltagelse blev annonceret, gik alle deres nationale, private medier, der kontrolleres af henved 6 milliardærer på nuværende tidspunkt, og deres kransekagefigurer i det offentlige system, ind i en bagvaskelsestilstand over for Jacques og kaldte ham for en »tosse« pga. hans program for udforskning af rummet og for at promovere korsang i skoler og forbud mod voldelige videospil. Det er imidlertid ikke alle, der er med på denne linje, og Cheminade har fået betydningsfuld, national dækning i de forskellige medier, der også formidler links til de franske læsere og lyttere blandt vælgerne, til hans webside.

Besøg på websiden er nu eksploderet, og Cheminades organisation er nu i en tilstand, hvor den slår tilbage mod falske nyheder.

Præsidentvalg Frankrig 2017: Jacques Cheminades kampagne fortæller Sputnik, hvorfor Fillon og Le Pen betyder blod og tårer for Frankrig

Paris, 29. nov., 2016 (Nouvelle Solidarité) – I et interview til Sputnik formulerede chefredaktør for Nouvelle Solidarité, Christine Bierre, præsidentkandidat Jacques Cheminades

synspunkter om François Fillons sejr i primærvalgene, som går forud for det franske præsidentvalg i 2017. Avisen *Nouvelle Solidarité* er tilknyttet det politiske parti Solidarité & Progrès, som Cheminade har stiftet.[1]

De gode nyheder er, at »François Fillons udenrigspolitik ville betyde et brud med François Hollandes udenrigspolitik, som, med få undtagelser, praktisk taget har været dikteret af Obama og hans britiske allierede. Fillon, der har været en fast deltager ved Valdai Klubbens møder, og som er favorabelt indstillet over for et sundt, næsten ukritisk samarbejde, med Vladimir Putin, har allerede meddelt, at han vil tage skridt til at ophæve sanktionerne mod Rusland og samarbejde med præsident Putin om at genoprette stabilitet i Syrien med præsident Bashar al-Assad og eliminere ISIS [Daesh]«, understregede Bierre.

De dårlige nyheder er det faktum, at, samtidig vil Fillons økonomiske politik »ikke gøre det nemt for ham at vinde«, påpegede journalisten. Sagens kerne er, at Fillon, der af Storbritanniens *Daily Telegraph* er blevet omtalt som »højrefløjens første, ægte Thatcher-leder«, går frem med radikale, økonomiske reformer. »Fillon ønsker at fjerne 500.000 offentlige stillinger under sin embedstid! Det er ikke mindre end 10 % af alle offentligt ansatte. Han vil reducere de 'sociale' omkostninger, som selskaber betaler (som dækker omkostninger vedr. arbejdsløshed, pensionering, offentlig sundhedsforsikring og social bistand, osv.) med 50 mia. euro og skrotte skatten på store formuer og 75 % 's skat på indkomster, der overstiger 1 mio. euro, samt sætte pensionsalderen op til 65 år«, påpegede Bierre. Denne barske politik vil utvivlsomt fremprovokere en voldsom forøgelse af venstrefløjsskræfterne og spille i hænderne på Socialistpartiet, bemærkede hun. »Om han vil være i stand til at samle et flertal i landet for denne ultra-liberale politik med sin nuværende politik, står hen i det uvisse ... «, sagde hun.

Hvad er Fillons og hans sandsynlige rivaler, partiet Front Nationals Marine Le Pens styrkeområder og svagheder? »Deres styrke ud fra standpunktet om verdenspolitik er, at de begge ønsker fred med Rusland og et Frankrig, der genvinder sin traditionelle uafhængighed af de vestlige magter«, understreger Bierre. »Deres svaghed er, at ingen af dem har en økonomisk politik, der kan bryde Frankrig fri af det vestlige oligarki, dvs., de finansielle topmagter, der opererer ud fra Wall Street og City of London, som definerer vestens politik, inklusive Vestens høgeattitude over for Rusland«, understregede hun.

Journalisten påpegede, at hverken Fillon eller Le Pen kræver en finansreform, der vil bringe en afslutning på den pumpning af billioner af euro ind i »for-store-til-at-lade-gå-ned«-bankerne, siden krisen i 2008. »Deutsche Bank er i realiteten bankerot, og den italienske banksektor har, iflg. den italienske regering, dårlige lån for 200-400 mia. euro«, påpegede journalisten og advarede om, at implosionen af Vestens finanssystem er lige rundt om hjørnet. »Så længe, dette ikke er løst, vil ingen nyvalgt præsident være i stand til at gøre noget som helst, fordi disse banker, ikke kan udlåne til investering og er totalt afhængige af likviditetsindsprøjtninger (kvantitativ lempelse) til billioner af euro fra den Europæiske Centralbank (ECB), månedsvis eller på årlig basis, som de udelukkende bruger til spekulation for at overleve.«

Forskellen med Cheminade

I modsætning til Fillon og Le Pen, kræver Jacques Cheminade, partiet Solidarité & Progrès' præsidentkandidat, »en streng opdeling mellem nyttige banker (indskud og kredit til økonomien) og investeringsbanker (spekulation)«, understreger hun og trækker en parallel mellem Cheminades koncept og USA's Glass/Steagall-lov. »I kølvandet på en sådan reorganisation vil vi få et presserende behov for en politik for genindustrialisering for at genstarte økonomien«, siger

Cheminade, som Bierre citerer. Fillon på sin side »ønsker at ændre ECB's kurs fra sin nuværende funktion – som består i kun at bekæmpe inflation – og til at blive en bank, der fremmer investering i produktive aktiviteter. Dette er nogenlunde det samme som at forsøge at koge ny suppe på gamle ingredienser«, forklarer hun. »Hr. Fillon siger det ikke, men alt dette kræver en total revidering af diverse traktater helt tilbage til 'Maastrichttraktaten' (1992), som etablerede ECB som en autonom bank med ét eneste ansvarsområde: at sikre valutaens stabilitet«, fortsatte den franske journalist. »ECB's statutter forbyder den udtrykkeligt at udstede lån til regeringer til investering i infrastruktur eller andre fornødenheder.«

I mellemtiden lovede Marine Le Pen, at hun vil arrangere en folkeafstemning om, hvorvidt Frankrig skal forblive i EU. »Hendes forslag til en opfølgning mangler imidlertid fuldstændigt underbygning«, mener Bierre. »[Le Pens] økonomiske og finansielle plan for præsidentvalget i 2012, som stadig gælder, foreslog at gå tilbage til den franske frank og krævede, at Banque de France udstedte, hvad der svarer til 100 mia. frank lån om året, hvoraf 90 % skulle gå til afdrag på hele den franske gæld, og kun 10 % til nye investeringsprojekter!« bemærkede den franske journalist. »I denne periode ville den samme politik med 'budgetstrenghed', som vi nu har, blive anvendt over for de franske borgere«, advarer Bierre.

Cheminade på sin side foreslår at genetablere Europas oprindelige centralbanker og vende tilbage til disses oprindelige valutaer, alt imens euroen bevares som en fællesvaluta. Han kræver, at »man forlader euroen og EU-traktaten (1992-2017) og genopbygger Europa omkring de kernenationer, der grundlagde Europa«, understregede journalisten og satte således fokus på betydningen af, at de europæiske nationer overtager kontrollen med deres monetære politik. »For at befri sig fra de vestlige, rovgriske

finanscentres greb, bør Frankrig og Europa, siger hr. Cheminade, orientere sig mod BRIKS og støtte den stærke dynamik, som især Kina og Rusland har skabt i løbet af de seneste år, hvor de har skabt en ny, økonomisk verdensordens kreditinstitutioner (AIIB, Nye Udviklingsbank, Silkevejsfonden, osv.)«, understregede Bierre. »Hans fremgangsmåde er, hvis man foretager en sammenligning med russiske økonomers, baseret 'på udstedelse af statskredit til forskning og industriel udvikling, af samme art, som den [russiske økonom] Sergei Glazjev promoverer'«, understregede den franske journalist.

[1] Partiet er en søsterorganisation til LaRouche-bevægelsen.

Cheminade annoncerer sit kandidatur til det franske præsidentvalg på France 2: "Mine idéer skræmmer den franske politiske elite"

D. 4. april, 2016 – Mandag morgen annoncerede Jacques Cheminade sit kandidatur til at blive fransk præsident i 2017. Det skete i et ti-minutters interview med Guillaume Daret i programmet "De fire Sandheder" på den nationale franske Tv-kanal France 2. Udsendt kl.7:40, i 'prime time' var det omtrentlige antal seerantal 1.3 million.

Det følgende er en kort artikel udsendt af France 2 sammen med en video af interviewet: De fire Sandheder – Jacques Cheminade: "Mine idéer skræmmer den franske politiske elite. "I Frankrig har der i 40 år været en politik om finansiel afvikling af landet; det er ikke en politik for vækst, det er en politik for underkastelse til international finansiel kontrol – og således har vi nu social nedskæringspolitik – det er en politik, hvor det politiske harem indgår deres pagt med pengeimperiet. I dag finder 81 % af franskmændene, at dette ikke er betryggende, og 71 % mener, at det franske samfund er uretfærdigt....Vi befinder os under finansiel besættelse, hvilket vi må kæmpe for at befri os selv fra."

Idet han kommenterede på resultaterne af de tidligere præsidentvalg (0.28% i 1995 og 0.25 i 2012), sagde Jacques Cheminade, at "han blev behandlet med eliminering for øje." Mine idéer skræmte dem. Ikke mig: idéen om at man kan stille spørgsmålstejn ved den franske politiske elite – det inkapable oligarki – deres samarbejde med det internationale monetaristiske og finansielle system." Med sin afsluttende eksamen fra HEC Paris (Højere kommercielt Studium) fra ENA (Den Nationale Administrationsskole) og hans tidligere ansættelse som handelsattaché ved den franske mission i New York forventer han ikke at få vanskeligt ved at samle mindst 500 sponsoraftaler fra valgte officials til godkendelse af hans kandidatur.

"De franske vil denne gang indse, at 'vote utile'* vil være en stemme for mig' i 2017, forsikrede han. "De troede de havde givet en 'vote utile' til François Hollande, der ikke levede op til de løfter, han afgav."

Jacques Cheminade definerer sig selv som "venstre Gaullist," og hans referencer er "Jaurès, de Gaulle, og Mendès-France." Han går ind for at forlade euroen på betingelse af, at sigtet ikke er tilbagetrækning til isolationisme; " "går ind for at Frankrig skal trække sig ud af EU," "og er imod legaliseringen af stoffer til rekreativt brug, men samtidig imod at straffe

brugerne.”

Nyheden bredte sig øjeblikkeligt overalt i pressen, og blev dækket af Le Figaro, Le Monde, Obs, Huffington Post, Le Parisien, L'Express, Togo News og mange andre nyhedskilder på internettet. Generelt er dækningen mere respektfuld, og angrebet på den franske politiske elites samarbejde med en international fjende, dækkes i de fleste artikler. Men nyhedskilderne prøver at understrege de “små” resultater af tidligere kampagner, men nævner dog Cheminade's støtte til rumforskning.

Cheminade erklærede sit kandidatur i en fase, hvor Frankrig går ind i en flyvefærdig finansiel, økonomisk og social krise: Præsident François Hollande er helt og holdent miskrediteret, og stiller formentligt ikke op til en anden periode. Hollande måtte droppe sin hårrejsende projekt med at “fratage nationaliteten fra dem, der ville begå terrorhandlinger” – en intrige til at få alle højreorienterede og selv ekstremt venstreorienterede med om bord, hvilken ville have ledt til skabelsen af statsløse individer. Lovforslaget blev endeligt aflivet i Senatet.

D. 31. marts bragte demonstrationer hundredetusinder af fagforeningsmedlemmer og almindelige mennesker ud i gaderne for at få regeringen til at droppe en foreslået arbejdskraftlov, der ville tillade “uberization” [efter Taxaselskabet Uber, red.] af de fleste professioner, og øge ledigheden, der er på dundrende 8 millioner allerede! Cheminades annoncering af sit kandidatur kommer på et tidspunkt, hvor flere og flere grupper endelig modsætter sig regeringens fremsatte lovforslag til reformering af reguleringerne for præsidentvalgene, der skal erstatte ligelig mediedækning med proportional dækning, samt andre foranstaltninger til at gøre det sværere for dem udenfor den eksisterende miskrediterede politiske elite, at stille op som præsident. Solidarité & Progrès var spydspids i kampagnen mod lovforslaget, der nu er blevet undsagt af ikke blot de små

partier, men også af de fleste af de større aviser og magasiner.

Jacques Cheminade's fulde politiske program på hans nyhedswebsted:

<http://www.jacquescheminade2017.fr>

*vote utile betyder at stemme pragmatisk for en kandidat, som vælgeren tror, kan vinde, snarere end på en hvis idéer er ærlige, men om hvem vælgeren tænker, at systemet ikke vil tillade at vinde.

LaRouche havde ret: Finanskrak!

KAMPAGNEAVIS NR. 7, EFTERÅR 2008

Download (PDF, Unknown)